

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **Děti země – Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 67010041, se sídlem Cejl 48/50, Brno, zastoupen JUDr. Ludmilou Krátkou, advokátkou, se sídlem Příkop 2a, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci stížnosti žalobce ze dne 10. 6. 2009 podané proti nesprávnému výpočtu úhrady za poskytnutí informací,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce ze dne 10. 6. 2009 proti nesprávnému výpočtu úhrady za poskytnutí informací.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 5 800 Kč, a to do rukou jeho zástupkyně JUDr. Ludmily Krátké, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování jeho stížnosti podané proti nesprávnému výpočtu úhrady za poskytnutí informací.

V žalobě žalobce uvádí, že dne 18. 1. 2009 požádal Ředitelství vodních cest České republiky (dále jen „ŘVC“) o poskytnutí informací, a to dokladů o tom, kolik a za co ŘVC poskytlo z veřejných prostředků advokátní kanceláři JUDr. Jiřího Stránského za právní služby podle smlouvy ze dne 27. 5. 2005 a ze dne 27. 10. 2007. Tato žádost byla částečně odmítnuta podle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“) a částečně jí bylo vyhověno. Proti rozhodnutí o odmítnutí podal žalobce odvolání a částečné vyhovění žádosti napadl stížností.

Žalovaný stížnost zamítl a odvolání vyhověl. ŘVC následně poskytlo žalobci požadované informace. Výzvou ze dne 21. 5. 2009, zn. ŘVC/1169/2009 pak byl žalobce vyzván, aby za poskytnutí informací zaplatil 782,50 Kč (kopírování, vyhledání, poštovné). Dne 10. 6. 2009 žalobce podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích proti nesprávnému stanovení uvedené finanční částky. Protože žalovaný do 30 dnů o stížnosti nerozhodl, podal žalobce dne 3. 8. 2009 stížnost proti nečinnosti žalovaného podle § 80 správního řádu. Na tuto stížnost ale nebylo nijak reagováno a nebyla vyřízena ani stížnost proti nesprávnému stanovení úhrady za poskytnutí informací. Žalobce má za to, že podáním stížnosti na nečinnost podle § 80 správního řádu vyčerpал všechny prostředky, které mu zákon poskytuje, a nezbývá než se obrátit na soud.

Žalobce proto navrhuje, aby soud uložil žalovanému rozhodnout do 15 dnů od právní moci rozsudku o jeho stížnosti ze dne 10. 6. 2009 proti nesprávnému výpočtu úhrady za poskytnutí informací. Současně navrhuje, aby bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného nahradit žalobci náklady řízení.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný nejprve reprodukuje průběh předchozího řízení o žádosti o poskytnutí informací a následně konstatuje, že o stížnosti žalobce proti stanovení úhrady za poskytnutí informací nebylo dosud rozhodnuto pro četnost podání, která žalovaný řeší, a to především s ohledem na kapacitní možnosti žalovaného. Vzhledem k tomu je žalovaný připraven akceptovat případný rozsudek soudu, jímž by žalobě bylo vyhověno.

Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil a žalovaný ve stanovené lhůtě nevyjádřil, že s takovým projednáním věci nesouhlasí [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

- Výzvou ze dne 21. 5. 2009, zn. ŘVC/1169/2009, doručenou žalobci dne 25. 5. 2009 byl žalobce vyzván k uhrazení nákladů za poskytnutí informací v celkové výši 782,50 Kč.
- Podáním ze dne 10. 6. 2009 (došlým ŘVC dne 12. 6. 2009) podal žalobce stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích proti stanovení výše úhrady za poskytnuté informace.
- Podáním ze dne 3. 8. 2009 podal žalobce stížnost podle § 80 správního řádu na nečinnost žalovaného při vyřizování stížnosti proti stanovení výše úhrady za poskytnutí informací, neboť o této stížnosti nebylo dosud rozhodnuto.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*

V případě splnění podmínek stanovených v § 79 a násl. s. ř. s. soud rozsudkem podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uloží správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení v přiměřené lhůtě.

Citované ustanovení poskytuje ochranu proti těm formám nečinnosti správního orgánu, které zejména mají závažný dopad na práva účastníků. Těmito kvalifikovanými typy nečinnosti je jednak nevydání rozhodnutí ve věci samé, jednak nevydání osvědčení. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se tak žalobce může domáhat toho, aby soud žalovanému správnímu orgánu uložil povinnost vydat rozhodnutí (osvědčení) v žalobou vymezené věci. Úspěšně lze tedy nečinnostní žalobu uplatnit tehdy, nebylo-li rozhodnutí, které žalobce požaduje a k jehož vydání je žalovaný povinen, dosud vydáno.

Podle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělení podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.* Podle odst. 3 písm. a) *stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 17 odst. 3.* Podle odst. 4 *o stížnosti rozhoduje nadřízený orgán.* Podle odst. 5 *povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.* Podle odst. 8 *nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.*

V posuzované je věci je z obsahu spisu správního orgánu evidentní, že žalobce podal dne 12. 6. 2009 u povinného subjektu, jímž bylo ŘVC, stížnost na postup při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací. Z citovaných zákonných ustanovení je pak patmo, že ŘVC mělo do 7 dnů předložit stížnost spolu se spisy nadřízenému orgánu, jímž je Ministerstvo dopravy jakožto zřizovatel ŘVC coby organizační složky státu (§ 51 odst. 1 ve vazbě na § 3 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích). Ministerstvo dopravy následně mělo do 15 dnů od předložení věci o stížnosti rozhodnout. V souladu s těmito lhůtami však postupováno nebylo a o podané stížnosti nebylo dosud rozhodnuto. Žalobce vyčerpal *prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu*, neboť proti nečinnosti žalovaného podal stížnost k ministru dopravy, ale ani o té rozhodnuto nebylo. Za podstatné v daném případě soud považuje i vyjádření žalovaného, v němž žalovaný osvědčil pravdivost tvrzení žalobce a přiznal, že o stížnost žalobce nebylo dosud rozhodnuto.

Protože žalovaný nerozhodl o stížnosti žalobce na postup při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací, a to až do současné doby, soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. uložil žalovanému vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)] po 2 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacena žalovaným celkem částka 5 800 Kč. Tuto částku žalovaný zaplatí do rukou zástupce žalobce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (§ 102 a násl. s. ř. s.), a to ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 27. srpna 2010

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Václav Kolářek